

Úplně vidím ty rodiče, jak kolíbají své milované dítě. Oba dva pozorují jeho první krůčky. Pak jsou svědky jeho pokroku v době dospívání. Obdivují Kristovu dokonalost. A mohli ji obdivovat o to víc, že za tu dokonalost vděčil ohromným vychovatelům, jakými mu byli.

Maria je matka církve. Je pozeňaná mezi ženami. U paty kříže Ježíš ukázal na Jana a řekl Marii: „Hle, tvůj syn.“ To znamená, že Ježíš před dvěma tisíci lety až do skonání věků svěřil své matce celou církev. Marie pak Janovi řekla: „Já jsem tvá matka.“ A stala se tak matkou církve.

Síla Mariiny přímluvy je zázračná. Marii můžeme vyzvat pomocí růžence. Po celém světě jsou Marii zasvěceny stovky tisíc klášterů. Na Janu Pavlu II. se mi moc líbila jeho mariánská úcta. Když byl jmenován papežem, nejdřív vzpomněl na Marii. Nejde o to stavět Marii před Boha. Jde o to rozpoznat správné její místo – největší po Bohu na zemi.

Moc rád odříkávám růženec, to stále se opakující modlitbu. Lidi si často myslí, že růženec je vhodný pro stařeny. Já nesouhlasím. Rád se modlím růženec, protože v nás vytváří jakési klima modlitby. Růženec nás pozvedá. Meditace nad tajemstvím světla, bolesti, radosti a slávy nám umožňuje pochopit Ježíše Krista od jeho narození až do smrti. To umožňuje dát každému desátku růžence záměr modlitby.

Často se o mně říká, že jsem moderní kněz. Jsem kněz, který má rád růženec. Vlastním jeden, který nosím s sebou. A vždycky mám po ruce růžencový prsten, ten drobný kousek kovu s deseti výstupky. Rád se modlím k Marii. Každé dítě prochází svou matkou a dostává se k svému otci.

Maria se zjevila na několika významných místech – o Lurdech a Fátimě jistě víte. Dala jasné známky své přítomnosti tím, že umožnila, aby se děly zázraky. Uzdravila mnoho nemocných a nemohoucích. Největšími zázraky jsou uzdravení duše. Mariinými největšími zázraky jsou vnitřní uzdravení.

Všiml jsem si, že moji mládenci, kteří popírají Boha nebo se vysmívají jeho existenci, mají určitou úctu k Marii. Jeden z nich, bývalý člen mé skupiny mladých, muslim Yusuf, mluví o Marii pokaždé s velkou něhou. Říká: „Je to máma všech maminek.“ To je pěkná pocta pro Matku lidstva.

Guy Gilbert – Evangelium podle svatého lotra

Když anděl z nebe ti nabízí stát se Matkou vševládajícího Boha, vidím tajemství, ty dáváš přednost před tou výzvou hořkosladkou pokladu nezměrnému, jímž je panenství. Chápu, že duši tvou, Neposkvrněná Panno, nad pobyt v nebesích si zamiloval Pán, že sladké, pokorné tvé duši bylo dáno pojmuti Ježíše, ten Lásky Oceán!

Sv. Terezie z Lisieux – Proč miluji tě, Maria

Uvedené knihy je možné zakoupit na adrese www.ikarmel.cz

Prameny, odkazy

Luke T. Johnson – Evangelium podle Lukáše – Sacra pagina; Silvano Fausti – Nad evangelium podle Lukáše; Petr Karas – Boží slovo na každý den; Angelo Scarano – www.pastorace.cz; Petr Mareček – www.biblickedilo.cz; Misál na každý den liturgického roku

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze ve spolupráci s Karmelitánským nakladatelstvím jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti. Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

4. neděle adventní – cyklus B

21 prosince 2014

²⁶Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, ²⁷k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu, a ta panna se jmenovala Maria. ²⁸Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ ²⁹Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. ³⁰Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. ³¹Počneš a poroďíš syna a dáš mu jméno Ježíš. ³²Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, ³³bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“ ³⁴Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“ ³⁵Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. ³⁶I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. ³⁷Vždyť u Boha není nic nemožného.“ ³⁸Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel. **Lk 1,26-38**

1. čtení:
2 Sam 7,1-5.
8b-12.14.16
2. čtení:
Řím 16,25-27
Evangelium:
Lk 1,26-38

Srovnání:
Mt 1,18; Lk 1,13;
Gn 16,11; Sd 13.3;
Iz 7,14;
Mt 1,21-23;
Iz 9,6;
Dan 2,44; 7,14;
Mt 1,20;
Lk 1,24; Gn 18,14

Úvod k meditaci

Když se modlíme Zdravas Maria, opíráme se v první části této modlitby o text Nového zákona. Přebíráme vlastně slova, kterými pozdravil anděl Gabriel Pannu Marii: „Buď zdráva, milostiplná, Pán s tebou.“ Známa modlitba pokračuje pak slovy Mariiny příbuzné Alžběty: „Pozeňaná jsi mezi ženami a pozeňaný plod života tvého.“ Tyto věty opakujeme během modlitby posvátného růžence a ony tak vytvářejí rámec pro rozjímání o tajemstvích spásy. Tyto věty jsou nejznámějšími a nejčastěji opakovanými verši Písma svatého. Zázrak „vtělení“ se stal skrze prosté ať se stane („Amen“). Kež Mariino ať se stane nás v těchto dnech doprovází a zůstává v našem srdci a rtech.

Výklad biblického textu

v. 26 anděl Gabriel: toto jméno znamená Boží síla nebo Boží muž. Je to anděl, který byl od Boha poslán k lidem s důležitým poselstvím. Byl poslán k Danielovi (Dan 8,16), k Zachariášovi (Lk 1,19) a k Marii (Lk 1,26n).

v. 28 První slovo se obvykle překládá starobylým tvarem zdravas, který znamená buď zdráva. Můžeme si všimnout, že všude tam, kde Boží posel vystupuje v souvislosti s počátky Ježíšova pozemského života, přináší s sebou velikou radost. Ať jde o Zachariáše (Lk 1,14), nebo o pastýře, kteří se dozvídají o Ježíšově narození (Lk 2,10). Z toho všeho je zřejmé, že právě ústřední a nejdůležitější zvěst Božího posla se vyznačuje radostí. V řeckém textu zní první slovo pozdravu chaire, což znamená raduj se. Od počátku probíhá tedy všechno s radostí a v jásotu. Jako první přijímá Maria od anděla poselství, které bychom mohli opsat slovy: Máš všechny důvody k radosti. Má zvěst zasahuje do hloubi tvého nitra. Tvůj úžas a porozumění může být provázeno jen radostí a jásavým přitakáním. Andělovo druhé slovo milostiplná vyjadřuje důvod radosti: Jsi milostiplná, neboť Bůh ti poskytl svou milost a přízeň; má

v tobě své zalíbení. Zahrnul tě svou milostivou láskou. Tato skutečnost je tak podstatná, že jí anděl obměňuje slovy: „nalezla jsi milost u Boha“ (Lk 1,30). Jde tak příznačný rys Mariiiny osoby, že jí anděl při pozdravu nenazývá jménem („Maria“), nýbrž oslovuje ji milostiplná, jako by jí dával nové jméno. Takto je vyjádřen její vztah vůči Bohu a Boží vztah k ní. Slovem milostiplná je formulován základ jejího povolání a její veškeré radosti. Můžeme snad říci: Maria je jméno, které dostala od svých rodičů; milostiplná je jméno, které jí dal Bůh. Museli bychom nejdříve pochopit, kdo je Bůh, abychom skutečně pochopili, co znamená, že Maria je milostiplná, že Bůh jí projevil svou milostivou lásku. Tento úžas a údiv zaznívá v 8. žalmu. Žalmista si klade otázku se zřetelem na Boží dílo, na jeho velikost a majestát: „Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?“ (Žl 8,5).

Pán s Tebou poukazuje na Boží pomoc. Nemluví se zde o všeobecné Boží přítomnosti, nýbrž je přislíbena účinná a působivá Boží pomoc a podpora. Tohoto ujištění se nedostalo v dějinách Božího lidu každému příslušníkovi izraelského národa, nýbrž pouze postavám zvláštním způsobem vyvoleným a povoláním, jakými byli například Jakub, Mojžíš, Jozue, Gedeon nebo David. Tito povolání nezůstávají ve svém úkolu odkázání na své vlastní lidské síly. Bůh nepostupuje tak, že by lidi pouze povolal a pak je ponechal na holičkách. Naopak, doprovází je a uschopňuje k uskutečňování jejich úkolu. Bůh má trvalý zájem o člověka, kterého povolal, a zůstává mu věrný. Boží doprovázení a jeho pomoc je povolánímu jistotou.

v. 29 Maria reaguje na andělova slova citově i rozumově: zarazí se a uvažuje. Nechala se poselstvím zasáhnout

a snaží se o hlubší pochopení. Povolání každého člověka žije z toho, že se povolání nechává oslovovat Bohem stále znovu a do větší hloubky, že se mu úplně odevzdává a snaží se pochopit význam svého povolání.

v. 31 Maria může darovat Ježíšovi lidský život. V jejím těle má získat lidské tělo. Ona mu rovněž má dát jméno. Marii jsou svěřeny všechny úkoly, které má jako matka vůči svému dítěti. Celá je postavena do služby Ježíšovi.

v. 34 Svou otázkou prosí Maria o další vysvětlení. Anděl o ní doposud mluvil jako o matce, ale nezmínil se o žádném otci. Maria se drží andělových slov, ani je nedoplňuje, ani nerozvádí pomocí nějaké vlastní úvahy. Ale neví, jak má jako panna uskutečnit sama tento úkol. Povolání člověk poznává svou vlastní nedostatečnost. Bůh jí svou stvořitelkou a životodárnou mocí uschopní k službě, která zahrnuje Ježíšův vstup do lidské existence.

v. 38 Slovy služebnice Páně vyjadřuje Maria svůj vztah vůči Bohu. Je si vědoma, že je pověřena službou Bohu. Nechce prosazovat své vlastní plány a představy. Chce naslouchat Pánu a plnit jeho vůli. Mariiina odpověď je vzdána všemu vyvyšování. Vyjadřuje však jisté a radostné vědomí, že je Pánem vzata do jeho služby. Čím větší je pán, tím čestnější je být v jeho službách. Hospodinovými služebníky jsou ve Starém zákoně nazýváni významní lidé, kteří byli Bohem povoláni, jako např. Mojžíš, Jozue, David nebo někteří proroci. Žádná žena kromě Panny Marie není v Písmu svatém nazvána „Pánovou služebnicí“.

K tématu

Plná milosti

Maria je při zvěstování živým důkazem toho, že na počátku každého vztahu mezi Bohem a tvory je milost. Co je to milost? Milost se týká krásy, přitažlivosti, vlídnosti. Může však též znamenat získání přízně či prominutí trestu (odsouzený byl omilostněn). Marie našla u Boha milost, tedy přízeň, a je proto plná božské přízně. Bůh však Marii nevěnoval pouze svoji přízeň, ale dal jí sebe sama ve svém Synu. V důsledku všeho toho je Maria plná milosti i v tom smyslu, že je krásná, a této kráse říkáme svatost.

Raniero Cantalamessa – Biblické inspirace

Dnešním evangeliem naše adventní těšení se vlastně vrcholí. Jsme přímými svědky události, ve které se z Božích zaslíbení po dlouhé a strastiplné cestě dějinami stává realita. V Mariině „fiat“ – „ano“ se konečně stává Boží přítomnost v lidském světě doslova hmatatelnou skutečností. Co víc si má přát člověk odkázaný ve své přizemnosti často jen na to, nač si může „sáhnout“?

Ani Maria není ničím jiným než člověkem. I ona žádá kus jistoty – klade otázky a chce pochopit. V čem je však obdivuhodná, je to, že jí coby jistota postačí Boží slovo: „U Boha není nic nemožného.“ Přemýšleli jste někdy o tom, co bychom si z celého Písma vybrali, kdybychom si nesměli vzít víc než jedinou větu? Mohla by jí být právě ta zmíněná. Je v ní obsaženo veškeré vysvětlení Božího bytí, dějin spásy, přítomnosti Boha v nás i podstaty či budoucnosti stvoření: „U Boha není nic nemožného!“

A v této souvislosti si můžeme položit už na prahu Vánoc ještě jednu podobnou otázku: Kdyby se i naše modlitby a mluvení k Bohu mělo vejít do jedné jediné věty, jak by tato věta zněla?

I tuhle větu nacházíme v dnešním evangeliu. Je to Mariino statečné a obdivuhodné: „Ať se mi stane podle tvého slova.“ Možná se na takovou velkodušnost a odvahu necítíme. Ale zkusme se v těchto posledních dnech adventu vrátet k dnešnímu evangeliu a nechme na sebe opakovaně působit sílu tohoto zásadního vyjádření slova Božího: „U Boha není nic nemožného!“ Je v této souvislosti až tak možné mu opravdu celým srdcem uvěřit a cele se odevzdat do jeho rukou?

Petr Vrbický – Vzhůru k vodám

Od chvíle zvěstování prožívá Panna Maria novou etapu svého života. Je to advent maminky, která v sobě nosí nový život s velkým očekáváním a těší se, až svému dítětku poprvé pohlédne do tváře. Ale toto očekávání je u ní propojeno s úžasem, že si Bůh vyvolil právě ji, aby se stala branou pro příchod Vykupitele, který otevře novou kapitolu dějin spásy. Vyzpívala to ve svém Magnificat. Zpíváme někdy Bohu také svůj chvalo zpěv?

Požehnaná jsi mezi ženami ...

I my budeme požehnaním pro naše rodiny, pro naši farnost, pro náš národ, jestliže plodem našeho života bude Ježíš. Jestliže náš každodenní život bude bohatší než u těch, kdo dosud Ježíše neznají, jestliže jim ho dokážeme zpřítomnit skrze náš život a naše jednání. Maria nám může být vzorem i učitelkou

Jiří Mikulášek – Někdo tě má rád

Mariin palác

Maria tajemným způsobem, působením Ducha svatého, počala Ježíše ve svém paláci, tedy ve svém břiše. Všechny ženy, které porodily dítě, uznají, že břicho matky je jako palác. Ježíš pobyl v Mariině paláci devět měsíců. Spal tam, než zahájil svůj třiatřicet let dlouhý život na této zemi. Maria viděla Ježíše jako dítě, pak dospívajícího, a poté dospělého.

Říkáme, že Kristus je jako člověk dokonalý. Je také dokonalý jako Bůh. Ta lidská dokonalost Ježíše pochází z muže a ženy – Josefa a Marie. Byli to úžasní rodiče a výteční vychovatelé. Na to nezapomínejme. Bůh si Marii vyvolil pro její výjimečnou dokonalost a Josefa, tak diskretního, který se stal nepřekonatelným adoptivním otcem.

Anděl Marii postavil před něco vskutku nepochopitelného: podílet se tím nejúžasnějším způsobem na velkolepém Božím plánu – na spáse lidstva. Tohoto návrhu se Maria zalekla, když pomyslela na nepatrnost své existence před Boží všemohoucností, a ptala se: Jak je to možné, proč právě já? Byla však ochotna splnit Boží vůli a pohotově pronesla své „ano“, které změnilo její život i dějiny celého lidstva.

Kladu si otázku a ptám se vás: mohou se požadavky, s nimiž se na nás obrací Bůh, ať už se zdají jakkoli náročné, vůbec někdy srovnávat s tím, co žádal Bůh po mladičké Marii? Učme se od Marie říkat „ano“, protože ona opravdu ví, co to znamená velkodušně odpovědět na Pánovy návrhy.

Benedikt XVI. – 1.9.2007, setkání s mládeží v italském Loretu